

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56.—
pol leta . . . „ 28.—
četrt leta . . . „ 14.—
en mesec . . . „ 4/70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60.—
za pol leta „ 30.—
za četrt leta „ 15.—
za en mesec „ 5.—

Jugoslavija

Napismenena naročbe brez
pošiljatve denarja se ne
moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo
naročnino
po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
rabljenem prostoru in si-
cer 1 mm visok ter 63 mm
širok prostor za enkrat
25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu št. 19.
Upravnništvo je na Marijinem trgu št. 8. —
Telefon št. 360.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov l. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Koroški begunci vrnite se takoj domov!

Amerikanska komisija gre na Koroško.

Kakor znano, so predlagali ame-
rikanski posredovalci pri pogajanjih
v Gradcu, naj se jim priustijo, da
določijo začasno demarkacijsko črto
na Koroškem. Predlog sta sprejeli
obe v Gradcu se pogajajoči stranki.

Amerikanska komisija, kateri je
pridružen tudi slovenski zaupnik,
gre že

jutri v sredo 22. t. m.

na Koroško, da preišče narodnostne
razmere.

Vsak bo lahko opisal razmere
in pojasnil dejstva v Slovenskem
Korotanu.

Proti hujskačem.

Pred par dnevi je Narodna vlada
razglasila, da namerava izdati naredbo,
glasov katere bo mogoče poklicati na
odgovor vsakogar, ki bi hujskal proti
naši državi.

V naši še vedno stari vladi sedi
tudi nekaj juristov in ti gospodje si
s tem sklepom niso dali ravno posebno
sijajnega spričevala svojega juridičnega
znanja. Saj je vendar ista narodna
vlada razglasila, da veljajo do nadalj-
nega še vsi stari zakoni. In med te
spada tudi avstrijski kazenski zakon,
ki ima določb dovolj, da se lahko
spravi vsakega sovražnika naše države
na varno. Tu je predvsem § 65, zločin
motenja javnega miru. Pod avstrijskim
režimom je zagrešil zločin po tem §
že, kdor je zaklical: „Živela Srbija“.
Kazen je težka ječa od enega do
petih let. Ker pa avstrijskim rabeljem
to še ni bilo dosti, so proglasili še
preki sod ter v smislu prekega soda
obsodili na smrt vsakega, ki je zagrešil
ta „zločin“. Tako se je moglo zgoditi,
da so moža, ki je v pijanosti zaklical:
„Srbi imajo prav,“ postavili na suhi
bajer.

Daleč od nas je smisel, da bi se
tudi v Jugoslaviji vladalo po proslulih
avstrijskih metodah. Nasprotno, mi smo
za popolno in najširšo državljansko
svobodo, ki naj je bodo deležni tudi
naši sodržavljeni druge narodnosti.
Zato smo tudi proti vsakim izjemnim
zakonom. Toda mi živimo v prehodni
dobi. Naša država ni še konsolidirana
ne na znotraj ne na zunaj. Obdani smo
od notranjih in zunanjih sovražnikov
in naša mlada država preživlja velike
streslajaje. Tu je vsaka popustljivost
nele neumesna in neprimerna, ampak
naravnost zločin. Zato treba nastopiti z
vso energijo predvsem proti notranjim
sovražnikom in ko bomo gotovi s
temi, na n tudi z znanjimi ne bo
težko obračunati. Zato pa nam ni po-
treba nikakih izjemnih zakonov in na-
redb, ampak samo uporabiti treba do-
ločbe obstoječega in pri nas še vedno
veljavnega avstrijskega zakona. Tu je
pred vsem že omenjeni § 65 (motenje
javnega miru); za vsak slučaj se lahko
porabi § 305 k. z., takozvani kavčuk-
paragraf, na podlagi katerega se more
spraviti na varno vsakega nemčurja,
ki bi slučajno pogledal malo grdo
Jugoslovana.

Ne zahtevamo nikakih izjemnih
zakonov, ampak samo primerno upo-
rabo zakonov, kakor to zahtevajo resni
in nevarni časi, v katerih živimo.

Blagor domovine nam mora biti
vsem najvišji zakon.

Mi in naši nas- protniki.

Pravijo, da ima vsaka dobra stvar
veliko nasprotnikov. Če je to res,
potem je resnica na naši strani. Naša
reakcija je torej opravičena, ker tem-
melji na nepobitnih dokazih sovražstva
naših nasprotnikov, katerih navsezadnje
ni veliko število. Kdo pa je pravzaprav
naš nasprotnik? Vsak, komur
ni blagor domovine najvišja postava.
Blagor naše domovine pa je v edin-
stvu celokupne države Slovencev, Hr-
vatov in Srbov. To edinstvo izključuje
vsako strankarstvo na škodo obstoje-

čega državnega ustroja. Kdor v naših
razmerah hujska proti državni obliki
SHS in najsibo socialist ali pa bivši
habsburgovec, je izdajalec domovine,
katerega naj bi zasledovale oblasti na
podlagi še vedno obstoječih avstrijskih
zakonov. Komur je sprememba firme
le sredstvo za doseg njegovih, državni
skupnosti nevarnih tendenc, ta ne more
biti zvest državljani v svobodni državi.
In takih ljudi je med nami še precej!

Ko je še avstrijski orel strašil
nad našimi glavami in so se gotovi
gospodje klanjali v nesramnem su-
ženstvu, smo mi obračali hrbet ce-
sarskemu Dunaju in pripravljali po
svojih skromnih toda zavednih močeh
naše ljudstvo na državni prevrat v
okrilju naših tedaj že svobodnih bratov
Srbov. Trpeli smo preganjanje, inter-
nacije, zapore in težke kazni. Marsi-
kdo od naših sobojevnikov ni dočkal
svobode svoje domovine. Na vislicah
in pred puško so blagoslovljali s svojo
krvjo našo prostost.

Mi pa, ki smo dočakali veliki dan
našega vstajenja, ne moremo drugače
nego z ogorčenjem nadaljevati neiz-
prosen boj proti vsemu, kar ni čisto
jugoslovanskega. Predvsem morajo
izginiti s površja naše svobodne do-
movine vsi oni žalostni ostanki av-
strijske sužnjosti, ki bi mogli služiti
gotovim temnim elementom za nečedno
propagando proti našim osvoboditel-
jem bratom Srbov. Izginiti pa mo-
rajo tudi vsi bivši avstrijski hlapci in
nihče od njih ne sme igrati v našem
javnem življenju nobene vloge.

Naše ljudstvo je z nami, ker ve,
da govorimo iz srca vseh poštenih
Jugoslovancev, ki so se že davno iz-
nebili avstrijskega hlapčevstva.

V najtesnejši zvezi z brati Srbi
hočemo nadaljevati delo očiščevanja
in iztrebiti iz naše domovine sleherni
plevel avstrijskega suženjstva. Zato se
ne bojimo nobenega in povemo vsa-
kemu v obraz, kar nam velevala jugo-
slovanska dolžnost.

Naročajte in razširjajte „Jugoslavijo“!

Jugoslavija.

Ameriška misija v obmejnih krajih Štajerske.

Maribor, 20. januarja. (Lj. k. u.)
Načelnik ameriške misije, polkovnik
Sherman Miles, ki se je udeležil po-
gajanj, ki so bila pred kratkim v Gradcu
med koroško deželno vlado in narodno
vlado SHS v Ljubljani, je davi na
prošnjo štajerskega deželnega glavarja
dr. von Kaana posetil Mursko polje,
Št. Ilj in Maribor, da bi dobil
vpogled v etnografske raz-
mere teh krajev. General Maister
je še pravočasno zvedel o prisotnosti
ameriške misije na slovenskih tleh in
se ji je peljal naproti, da bi jo vodil
po naših obmejnih krajih. Sestal se je
z njo med Špiljem in Stražami, kjer je
pozdravil zastopnike velikega ame-
riškega naroda na jugoslovanskem
ozemlju v trenutku, ko so stopili na
naša tla. V Cmureku in Radgoni se
je polkovnik Miles pri občinskem za-
stopu informiral o etnografskih raz-
merah in o dosednji upravi pod jugo-
slovansko vlado. General Maister mu
je dajal vsa potrebna pojasnila. Tol-
mačil mu je dr. Rapoc iz Maribora.
Popolne se je polkovnik Miles pri-
peljal v Maribor in konferiral s šta-
jerskim obmejnimi poveljstvom in za-
stopniki obeh narodnosti z generalom
Maistrom, z gerentom mestnega za-
stopa dr. Pfeiferjem, dr. Hohnjecem,
dr. Rosino in prof. Voglarjem. Po tem
posvetovanju ki je bilo docela privatno
informativno, in ki je seveda brez
vsakega vpliva na našo severno šta-
jersko mejo, se je vrnil polkovnik
Hilen ob petih popoldne v Gradec.
Od tam se odpelje v sredo na Ko-
roško, da določi demarkacijsko črto v
ondotnih prepornih krajih, v smislu
predloga, sprejetega pri pogajanjih v
Gradcu dne 19. t. m.

Posvetovanje radi demarkacijske črte na Koroškem.

Maribor, 20. januarja. (Lj. k. u.)
Dr. Žerjav, podpredsednik Narodne
vlade SHS v Ljubljani se je peljal
danes z dr. Brezigarjem skozi Maribor
v Gradec in na Dunaj. To potovanje

VLADIMIR LEVSTIK.

2. nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

Smučiklas ga je pričakoval v svojem kabinetu
zraven pisarne. S pravdami se je zdaj že malo ubijal,
zlasti kadar je bila glava težka od vina: ob takih
dnevih se je zanesel na plačane ljudi, valjal se v
klubnem fotelju, žulil cigaro ter prebiral indijanske
pa kriminalne povesti, ne plašeč se niti ogrskih
svinjarij in dunajskih časopisov. Z medenim smeh-
ljajem, ki ni obetal dobrega pri tej grobi, samolastni
naturi, je pobral velikan svojo širokoplečo postavu,
odložil »Prerijškega volka« k »Spominom damske
bolhe«, pomežiknil izza zlatega ščipalnika ter stopil
gostu naproti, gladeč si nekaj črno, zdaj sivkasto
polno brado.

Sedla sta in govorila o vremenu; lep maj se je
obetel, hvala Bogu. Nato je Smučiklas prekrizal ša-
paste roke na mogočnem trebuhu, zasadil oči v
Pohlina ter umolknil. Z bojazljivim, jecljavo priliz-
njenim dvorjenjem je začel profesor razkladati svojo reč.

Prijatelj naj mu ne zameri, ako je mogoče ne-
skromno, da ga sam domišlja; zaveda se, da so bile
tiste besede veliko odlikovanje, kakor si je sploh
prišteval doktorjevo prijateljstvo zmerom v čast in
ponos. Toda če sme upati, da je Smučiklas še nek-
danjih misli, bi bilo dobro vzeti slučaj na vajeti.
Egon in Vida sta godna; čim prej se zvadita, tem
skladnejši bo zakon: »mi, dragi moj, smo se vsi

prepozno ženili!« On, Pohlina, drži Vido v strahu in
strogosti; varuje jo stika z mladimi ljudmi, še v
cerkev je ne pušča same; zvest dogovoru po hrani
za Egon, vedoč, da je prava sreča mogoča le tedaj,
ako utrga ženin prvo cvetje deviškega srca, ne zgolj
teles! Toda Egon je mlad mož, ki se giblje v
družbi, lep fant živahne očetove nravi; treba ga je
napotiti, seveda le previdno in obzirno, preden odda
svoja čuvstva drugam. Ako je profesorjeva srčna
želja še vedno tudi prijateljeva in mu je res namenil
to zadoščenje, ki bo, kakor rečeno, do smrti največje
v njegove življenju, naj bi Smučiklas poizkusil
kovati železo ter mu kmalu naznanil, da sme »s
pedagoškim rahločutjem vplivati na hčerine misli...
Tu se mu je zateknilo; umolknil je in strahoma uprl
kratkovidne sive oči v odvetnika.

Smučiklas mu ni nobenkrat posegel v besedo;
pustil ga je govoriti, kimal in tuhtal. Na koncu pa
se mu je obraz stemnil, zjasnil in spet omračil s
senco globokega brezupa.

»Joj, ljuba duša!« je vzkliknil kakor iz dna ne-
sreče, praskaje se po masivni, plešasti, nazaj izbočeni
glavi, ter pogljal sapo skozi orlovski nos, v znak
težke notranje muke. »Hudo je z nama, ubogi moj
Pohlina: starost obrača, mladost obrne! Prav si rekel,
napotiti ga je treba; že zdavnaj ga je bilo čas pri-
jeti v škripce, nepridiprava... Jabolko ne pade da-
leč od drevesa; oče je zgodaj začel, in sin dela ta-
kisto. Komaj komaj sem mu lani izbil iz glave onga

— saj si videl punico, ki je hodila k nam učiti kla-
vir? Častna beseda, misli sem predvsem na tvojo
ljubeznivo hčerko. Oni dan pa, teden se ni tega,
mi povedo, da si je izbral dekle iz boljših krogov:
poklical sem ga na izpoved, in priznal mi je vse.
Strašno je zaljubljen: to ali nobene, pravi, ustreliti
se hoče smrkev! In človek ima na zadnje le srce,
kaj ne Pohlina? Napotiti, da, siliti, prepovedovati pa
ne morem; vest bi me pekla do groba — in tudi
ti nebi hotel dati otroka v nesrečen zakon, a?
Babšče je čedno, denar ima, vse kar je res, nič ji
ni reči; ali hudič naj me vzame, če je vredna šolnov
tvoje Vidke; častna beseda! Toda fant je znorel
zanjo; kaj morem storiti? Očetje nimamo več be-
sede pri teh kanalah! Kaj bi napravil ti, ljuba duša,
povej? Izkušal bom, na to se zanesi; uspeha pa, in
to je glavna reč, ti ne morem obetati. Smučiklas
imajo trde vratove... Sam sem obupan; toda kaj
morem, kaj morem! je okomizgal s pleči. Vstal je,
prestopil po sobi, z rokami na hrbtu, in se ustavil
pred Pohlino. »To je bilo tisto, kar si želel govo-
riti, siromak z mano vred? Težko bo kaj, prijatelj!«

Profesor je razumel, da se nima zakaj muditi.
Z naporom je razbiral ploho doktorjevih besed, čuteč
z grozo, osramočenjem in zazdaj še nejasnim gne-
vom, kako se ruši ves grad njegovih ošabnih upov
v sip in prah. Povesil je oči ter se vzdignil s stola;
njegov lojeni obraz je bil rdeč kakor potcnika.

(Dalje.)

je v zvezi z določitvijo demarkacijske črte na Koroškem in z drugimi obmejnimi razmerami.

Shod v Lučanah, na skrajni severni štajerski meji.

Maribor, 20. januarja. (Lj. k. u.) Včeraj je bilo v Lučanah slovensko zborovanje, ki je kljub slabemu vremenu in kljub odsotnosti glavnih govornikov, generala Maistra in dr. Hohnjeca, ki sta bila zadržana, uspelo jako lepo. Predsedoval je župan Galunder, govoril pa je urednik Žebot iz Maribora. Zborovalci so se iskreno zahvalili svojemu rešitelju generalu Maistru, da je s svojimi vrlimi četami zasedel Lučane in okolico. Naposled je bila sprejeta resolucija, v kateri pošiljajo obmejni Slovenci pozdrave trpečim bratom na Primorskem, Koroškem in v Prekmurju ter prosijo vlado v Belgradu, naj stori odločne korake, da se otmo te pokrajine tujega nasilstva in da se priklonijo Jugoslaviji tudi kraji severno od Lučan, kjer so od nekdanj prebivali Slovenci.

Slovanski svet.

Poslanik Ivan Hribar v Pragi.

Praga, 19. januarja. (Lj. k. u.) Kakor poroča Čehosl. tisk. urad, je praški zastopnik jugoslovanske vlade Ivan Hribar včeraj došel v Prago in se nastanil v hotelu „Šaški dvor“.

Živila za Čehoslovake.

Trst, 19. januarja. (Lj. k. u.) Čehosl. tisk. urad poroča: Danes sta v Trst dospeli dve veliki transportni ladji z živili za Čehoslovaško republiko.

Mirovna konferenca.

Wilhelm se bo klical na odgovor.

Pariz, 19. januarja. (Lj. k. u.) Agence Havas poroča: Že ob dveh popoldne se je zbirala velika množica pred poslopjem ministrstva za zunanje stvari. Predsednik Wilson se je pripeljal ob trideset na tri. Konference se je udeležilo 72 gospodov. Govor Poincaréjev je prevedel tolmač v angleščino. Poincaré je stisnil vsem odposlancem roko in zapustil dvorano. Nato je sedel Clemenceau na mesto predsednikovo in je sporočil, da določa dnevni red imenovanje definitivnega predsednika. Predsednik Wilson je predlagal za predsednika Clemenceaua, da bi s tem izrazil spoštovanje do francoske republike in do Clemenceaua. Predlog so enoglasno sprejeli. Nato so sklenili ustanovitev medzvezniškega redakcijskega odseka. Clemenceau je izjavil, da bo vprašanje zveze narodov na prvem mestu dnevnega reda prihodnje seje. Po seji se je Clemenceau razgovarjal s predsednikom Wilsonom, Lloyd Georgom in Sonninom.

Pariz, 19. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: V svojem govoru na mirovnem kongresu je Clemenceau izjavil glede dnevnega reda: „Prva vprašanje je odgovornost povzročiteljev vojne. Drugo, kazenske odredbe proti zločinom med vojno, tretje mednarodno zakonodajstvo glede dela. Spomenica izročena delegatom, ima napis: „Preiskava o odgovorosti cesarja Viljema II.“

Dopisi.

Domžale. V Vašem listu čitam nekaj trdih besedi o inž. Karl Kosu. Dopisniku se pridružujem tudi jaz. Inženir Kos je imel stanovanje v moji hiši v letih 1913—1915. Pričela se je vojna in ko je padel Belgrad, je obesil ponoči na okna večje število nemških zastav. Jaz sem takoj sam osebno odstranil vse te frankfurtarice z moje hiše. Inženir je naredil več potov pri oblastih da bi mene spravil v zapor, končno je šel iz mojega stanovanja v drugo, kjer je imel pri vsaki nemški zmagi na oknih cel frankfurtski kinč. Ko smo pa sedaj mi praznovali naš jugoslovanski narodni praznik, ni imel Kos niti enega slovenskega znaka. To v pojasnilo, kak slovenski fant je Kos! V času vojne pa je hodil na veselice,

katere so prirejali Tirolci, držal govore v katerih je smešil Slovence z besedami: proč s slovenskimi šolami! niti ene besede več slovenske! itd. To se je godilo v znani Materetovi gostilni, ki ima tudi še sedaj vedno nemčurja kot najemnika. Vsi tisti, ki se zavzemajo za inž. Karla Kosa in za oskrbnika ceste, so izdajice slovenskega naroda! Matija Turk.

Celje. Tukajšnji trgovski krogi se vprašujejo, kaj je z nedeljskim počitkom, za katerega so se pred par tedni pobirali podpisi. Kakor je bilo razvidno na dotični poli, so bili razen treh, ki so pa na nemški strani, vsi za zapiranje trgovin, a do danes se še to, razven špecerijskih trgovin, ni zgodilo. Kakor se nam dozdeva so še vedno takšni, ki se takorekoč bojijo prejšnjih renegatov, toda pomislijo naj, da danes nismo več odvisni od njih. Upamo, da se bo v tem oziru kmalu napravil red.

Velenje. Iz časopisov doznajemo, da so cene že marsikje precej padle. Narodna vlada v Ljubljani je določila najvišjo ceno za meso na 8, oziroma na 6 kron. Pri nas pa stane še vedno 9 kron kilogram. Eno jajce stane 1 K 20 vin., najslabša sveča 1 K, sukanec 15 K, škaflija užgalic 20 vin., a za mernik (30 l) koruze se zahteva še 40 kron. Premog, ki je veljal še pred kratkim 2—3 kroni za 100 kg, velja danes 6 kron itd. Kako naj ubogo ljudstvo sploh živi? Ali ne bo bolje!

Središče. V decembru lanskega leta — ob priliki prve narodne mobilizacije — je bil v našem trgu neki slovensčine nezmožen pisar pljuškega okrajnega glavarstva. Na vprašanje nekega gospoda: odkod dobiva komisijski žitnega zavoda g. G. žito — je odgovoril nemški pisar: „Die, welche Getreide bringen, brauchen nicht einzurücken; welche aber nicht bringen, die müssen einrücken. Heute steht eine ganze Reihe von Leuten bei der Kanzlei des Getreideinspektors in Pettau.“ Upam, da bodo zadostovale te aventične besede.

Dnevne vesti.

Pedagogi pri „Napreju“ lepo vzgajajo delavstvo. Pred par dnevi so pisali, da je njih cilj revolucija, včeraj pa popravljajo, da so mislili le duševno revolucijo, a da se z nasilno revolucijo ne strinjajo. Kako pa mislijo delavci, ko čitajo pozive k revoluciji? Tuji nam sovražni elementi hočejo zasejati v Jugoslaviji zmede, nemški hujšakci iz Gradca in Dunaja podkupujejo delavstvo — zlasti železničarje ter jih hujškajo k štrajkom in naši slovenski sodrugi pozivajo na — revolucijo. V včerajšnji številki pa objavlja „Naprej“ listo ljubljanskih trgovcev ter kliče osvetlo na nje, češ, da so vojni dobičkarji. Ne bomo nikdar zagovarjali vojnih dobičkarjev, a jasno se vidi „Naprejev“ namen, da hoče ščuvati nerazsodno maso. — „Naprej“ kliče vlado zoper vojne dobičkarje; prav, a Naprejevci imajo eno tretjino zastopnikov v vladi. Ali so ti njihovi zastopniki take fige, da si nič ne upajo doseči pri vladi, ali pa je pisarenje „Napreja“ le demagoško ščuvanje. V listi vojnih dobičkarjev je „Naprej“ pozabil — social.-demokratske voditelje, ki so take „reve“, da imajo lepe vile ter razpolagajo z velikim premoženjem, ki so dobavljali mast in drugo blago en gross na vagone, ki ga pa konzumna društva niso nič ceneje prodajala kakor mestna aprovizacija ali zasebni trgovci, kaj ne g. sodrug ravnatelj Tone Kristan?

Policijska ura. Gotovo odobrava vsak pameten človek naredbo, da se morajo gostilne zapirati že ob osmih zvečer, ker je le tako mogoče, da se je ustavilo neznošno pijančevanje v Ljubljani. Vendar pa bi se dala ta naredba omiliti glede kavaren. Mnogo ljudi je, ki pred osmo uro sploh niso prosti in ki si žele zvečer par uric razvedrila v kavarni. Morda bi se dalo temu odpomoči s tem, da se podaljša policijska ura za kavarne do 11. ure, a pod pogojem, da po deveti uri ne

točijo alkoholnih pijač. Kavarnarju, ki bi se proti tej naredbi pregrešil, naj se poleg občutne kazni tudi odvzame to udobnost. Priporočamo to zadevo policijskemu ravnateljstvu v razmišljanje.

Ni res. Na „Vprašanje“ v št. 18. našega dnevnika nam sporoča g. dr. Simon Dolar, da kot član Višjega šolskega sveta ni rešil bivših nadzornikov dr. Opeke in dr. Bezjaka. S tem je rešena čast slov. profesorstva.

Ali si želite Habsburgovce nazaj? Ljubljanski mestni očetje so zelo počasni. Še vedno morajo hoditi po ulicah z imeni raznih habsburgovskih veličanstev in visokosti. Gospodje mestni očetje, ali veste, v katerem času so Italijani v Trstu in Pulju izpremenili ulična imena? Bili so komaj dva dni tam, pa so že izpremenili razne Borovjevičeve, Evgenove, Tegetthofove in druge ulice v ulice Battistija, Oberdanka, Piazza della unione itd. Povprašajte nekoliko, v katerem času so izpremenili Avstriji ulična imena in napise v našem Belgradu. Zvedeli ste, da takoj. Tedaj očetje, požurite se tudi vi, saj ne bo zamere navzgor, vplivalo pa bo ugodno na nas reveže, ki bi radi čimprej videli odstranjene vse znake naše prejšnje sužnosti. Ne ozirajte se na jokajoči glasek v „Slovenču“, ki se boji imen, koja bi narekovalo narodno navdušenje vaših someščanov! Če nas bo katero ime spominjalo dneva smrti stare grešnice Avstrije ali dneva zedinjenja z brati Srbi, ne bo škodovalo našemu ugledu. — Tržačani in našizavedni Kraševci so takoj pometali vse spomine na Avstrijo v blato in na smetišča, v Ljubljani pa se jočete, ker je nekdo prevrgel spomenik starega krvosesa in njegovega rablja. Sram vas bodi!

Poštni uslužbenci in vlada. Vsem je znano, da se je bivša avstrijska vlada držala nazorov in odredb možakarjev iz rajha. Zdi se, da se hoče naša narodna vlada preveč opirati na birokratično avstrijsko vlado, katere smo se komaj rešili. Nekoč je rekel propalica Wilhelm: Pruski oficir je bil toliko časa izvrsten, dokler ni poginil od lakote. Te besede naj si zapomni naša vlada in naj se ravna po njih, kadar se spomni državnih uslužbencev vseh vrst in še posebej poštnega obojja. Marsikdo sploh ne ve, kdo spada med poštno uslužbenstvo. Ti so: sel. pismonoše, sel. sluga, poš. odpravnik, adjunkti, oficijanti in poštarji obojega spola. Dasiravno opravljajo navedeni iste posle kakor državni uradniki in sluga, so vendar glede plač in socialnih razmer daleč za državnimi uradniki, pri katerih pa tudi že na vseh koncih in krajih poka. Tako dobi n. pr. selski pismonoša, ki opravlja po osem in več ur na dan zunanje službe mesečno K 48—60, kar naj porabi za stanovanje, obleko in prehrano. Da ti ljudje sploh živijo, ni zasluga poštno uprave, ampak dobrih ljudi, pri katerih dobijo nekaj hrane in še kak groš napitnine. — Za mizami, kjer so sedeli nekoč osiveli državni uradniki različnih činovnih razredov sedijo danes oficijanti in aspiranti obojega spola. Kako nevarna in odgovorna je služba blagajničarke, ve več ali manj vsak, toda le malokateri ve, da dobi poštna uradnica dnevnih K 2-20. Če si ji pri navalu, katerega imamo v zadnjem času, pripeti kaka zmeta pri denarju, mora revica leta in leta služiti, predno zasluži primanjkljaj. Na vse to naj pomislijo gospodje pri vladi, kakor tudi vsi oni, ki prihajajo pred volitvami na deželo s sladkimi besedami, pri zeleni mizi pa odklanjajo opravljene zahteve uradniških trpinov. Lakota ne pozna nobenih obzirov. Naša vlada naj pravočasno preskrbi povišanje plač poštinih uslužbencev, ki trpijo lakoto in pomanjkanje v vsakem oziru.

Pojasnilo. Z ozirom na našo notico z dne 15. t. m. smo prejeli: Jaz nisem nikdar prošil kr. drž. železniško ravnateljstvo SHS v Ljubljani, da bi me uporabilo kot postajenačelnika na Jesenicah, pač pa le za sprejem v službo istega, bodisi potem kjerkoli v njegovem področju. V Gorici sem bil zadnje mesece eksponiran kot računovodja, kjer pa nisem imel prav nobe-

nih stikov z veleznanim Wieser-jem. Da nimam s temi zahrbitimi Italijani nič opraviti, dokazuje dejstvo, da so me isti, kot njim neprijaznega 11. t. m. odslovili iz Gorice. Domovinsko pravico imam v Ljubljani, kjer sem služboval cel čas vojne kot komercialni uradnik na dolenskem kolodvoru. Tamkajšnji uslužbenci lahko dokažejo, da sem vsikdar rad občeval z njimi v slovensčini, vzlic strogim železniškim predpisom o uporabi nemščine kot uradnem jeziku. Sploh pa nisem bil nikoli kak nemški eksponent ter nisem spadal k nobeni politični stranki. — Klemen Eckert, nadrevident.

Imenovanje. Okrajni glavar dr. Milko Lubec, ki je služboval v ministrstvu za uk in bogočastje na Dunaju, je prevzet v državno službo v območju Narodne vlade SHS v Ljubljani in prideljen oddelku za uk in bogočastje.

Žigovanje bankovcev po deželi. Opozarjamo in prosimo vsa okrajna glavarstva, da podučijo z vso strogostjo podrejena jim županstva, da morajo bankovce štempljati do vštete svečnice vsak dan, ako pridejo take stranke. Dogaja se namreč vedno in vedno, da prinašajo kmetice in kmetje denar z dežele h komisijam v Ljubljano, češ, da domači župan noče več štempljati, da je v dotični občini že vse opravljeno itd. Če župani svojih državljanov dolžnosti nočejo vršiti, naj se jih prav občutno kaznuje in odstavi. Vsak bi zabavljajl čez razmere, če pa mora sam vršiti poverjeno državljansko dolžnost, ki ni prav nič težka, pač pa važna, se pa skuša odtegniti ji! Naj županstva določijo gotove ure za žigovanje. Predpis zahteva, da mora vsak človek dati bankovce štempljati v oni občini, v kateri stanuje.

Žigovanje bankovcev. Razun že objavljenih zavodov, kateri žigosajo bankovce, se občinstvo opozarja, da je ta posel prevzela tudi „Zadružna zveza“, Dunajska cesta št. 38.

Kurirska služba Trst—Ljubljana. Pri poganjanjih v Trstu med zastopnikom Narodne vlade in okupacijsko oblastjo se je dosegel tudi dogovor glede kurirske službe med Ljubljano in Trstom. Italijani bodo pošiljali v Ljubljano karabinierja, ki bo donasal po italijanski okupacijski oblasti cenzurirano pošto na predsedstvo Narodne vlade; tu pa bo prejemal pošto, cenzurirano po Narodni vladi in jo dostavljal v Trst. Vsako pismo se bo torej dvakrat cenzuriralo, v Ljubljani in v Trstu. Občinstvo se na to opozarja s pristavkom, da se bo kurirska služba takoj opustila, ako se bo izrabljala v politične namene. Zato naj se vporablja kurirska služba samo za res potrebna obvestila, v prvi vrsti za pisma trgovskega značaja. Potom kurirske službe se bodo izposlovale tudi prehodnice v zasedeno ozemlje in obratno. Kurir pa ne bo prihajal v Ljubljano vsak dan, ampak samo po potrebi.

Za srbsko siročad je darovala gđc. Josipina Podkrajšek že med prvimi darovalci obilo obleke. Zbrala je iz svoje zaloge s prav materinsko skrbjo kar je imela najboljšega in najtoplejšega. Tudi trdka Skaberne je v obili meri skrbela, da naši mali sodržavljanji ne bodo prezebali.

Plačevanje davščin na Slov. Koroškem. Davščino (direktni davki, pristojbine itd.) se na Slov. Koroškem kakor povsod drugod na Slovenskem nimajo več plačevati s položnicami dunajskega poštnohranišničnega urada, ampak do preklica v gotovini pri pristojnem davčnem uradu. Davščine naj se plačujejo točno.

Društvene vesti.

VII. predavanje „Ljudsko izobraževalnega društva Akademije“ se vrši v sredo, dne 22. t. m. ob 8. uri zvečer v realki, risalnica 1. nadstropje. Predava g. Ivan Vavpotič, slikar, o temi: „Moderne smeri v umetnosti in Slovenci“.

Odbor društva „Akademski Dom“ ima sejo v sredo ob pol 8. uri zvečer v prostorih Narodnega sveta, Franciskanska ulica 2.

Tajništvo društva Akademski Dom v Ljubljani, ponovno opozarja one akademike, ki so svoječase sporočili po dopisnici poverjenstvu za uk in bogočastje svoje študije, ali pa se javili za vsprejem v Akademski Dom samo po dopisnici, da nemudoma

sporoče, če hočejo biti sprejeti v Akademski Dom. Seveda morajo poslati prošnjo in dokumente — akademiki naj potpe se nekoliko časa doma, dokler jih tajništvo Akademskoga Doma ne pozove k odhodu v Zagreb, ker so se pojavile velike težave pri opremljenju Akademskoga Doma. — Dijakinje, ki so se javile v Akademski dom, naj se brzojavno javijo ženskem Akademskemu društvu v Zagrebu (gdč. med. Klt. Dajčeva, univerza Zagreb). Koleginje v ženskem Akademskem društvu, so namreč pripravljene prevzeti vso skrb, da jim dobe stanovanje in hrano. Društvo Akademski Dom prevzame stroške, ako se dogovori z odborom ženskega Akademskoga društva. V tem slučaju seveda nebi bile v Akademskem Domu v Zagrebu.

Občni zbor slovenskih geometrov v Ljubljani se vrši v nedeljo dne 26. januarja 1919 v uradnih prostorih na Vodnikovem trgu št. 5. II. nadstropje ob 10 uri dopoldan. Ker so na dnevnem redu važne reči in ker se isti dan popoldan vrši ustanovni občni zbor društva državnih uslužbencev SHS za slovensko ozemlje, naj se člani polnoštevilno udeležijo. — Odbor.

Društvo finančnih konceptnih uradnikov na Slovenskem ima svoj redni občni zbor 26 t. m. ob 11. uri dopoldne v prostorih finančnega dež. ravnateljstva v Ljubljani.

„Društvo državnih uslužbencev države SHS. na slovenskem ozemlju ima svoj ustanovni občni zbor prihodnje nedelje, t. j. 26. t. m. ob 2. uri popoldne v veliki dvorani „Mestnega doma“ v Ljubljani, na kar že danes posebno tovariše na deželi opozarjamo. Za stvarno zadevno resolucije prosimo stvarnih prispevkov, ki jih je poslati vsaj do petka, t. j. 24. t. m. pripravljalnemu odboru na naslov t. č. predsednika g. Maksa Lillega, SHS višjega davčnega upravitelja v Ljubljano. G. Lilleg sprejema tudi vse priglasbe za pristop k društvu. (Dopisnica zadošča). K društvu, ki bo zasnovano na najširši demokratični podlagi, pristopijo lahko vse strokovne stanovske organizacije z vsemi svojimi člani, pa tudi vsak aktivni ali umirovljeni najnižji in najvišji delavec države SHS, ne glede na čin ali apel. Prispevki za resolucijo naj ne obsegajo želj ali zahtev poedincev, temveč le posameznih strok že obstoječih stanovskih organizacij ter naj merijo v glavnem na zboljšanje gnetnega stanja drž. nastavljenecv.

Književni glasnik.

Strahote u Srbiji. Pod ovim će naslovom doskora izaći ispod štampe knjiga, u kojoj nam pisac prikazuje događaje i patnje naših sunarodnjaka u Srbiji, koji su se zbivali u doba austro-magjarske vladavine i njenih saveznika, naročito za vrijeme zloglasnoga guvernera Srbije baruna Rhemena. U knjižici opisani događaji vjerno su prikazani, budući ih je pisac većim djelom sam doživio, nalazeći se kao austrijski vojnik u Srbiji za vrijeme okupacije. Preporučamo svakomu da si za vrijeme nabavi tu knjigu, budući će broj štampanih primjeraka uslijed nestašice i skupoće hartije biti ograničen prema broju naručitelja. Cijena je knjiži 1 dinar ili 2 krune zajedno sa poštarinom. Tko naruči 5 komada dobiva 1 primjerak na dar. Umoljava se novac unaprijed poslati, jer se inače knjige ne šalju. Naruče prima: Jugoslavenski nakladni zavod „Venus“, Zagreb, Šenoina ulica 24.

„Plamen“. Primili smo 1. broj polumesečnika za sve kulturne probleme, što ga pokrenuše Miroslav Krleža i Aug. Cesarec. Sadržaj: A. Cesarec: Monolog s kuglom zemaljskom. — Veliki komtur pred tribunalom savesti. — Mistifikacija jedne etike. — M. Krleža: Pesma naših dana. — Michelangelo Buonarroti. — Hrvatska književna laž. — „Plamen“ izlazi svakog 1. i 15. u mesecu na najmanje 40 strana.

Polugodišnja pretplata 20 K. Pojedini broj 2 K. Uredništvo i uprava: Zagreb, lica 7/I.

Razna poročila.

Umor Liebknichta in Rose Luksemburg.

Berlin, 19. januarja. (Lj. k. u.) Glasov. tisk. urad. poroča: V Berlinu za pojasnitev, kako sta bila umorjena dr. Liebknicht in Roza Luksemburgova, razpisali nagrado 10.000 mark.

Berlin, 19. januarja. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad. poroča: Obdukcija trupla Liebknichta je po strokovnjakem mnenju uradnih zdravnikov doglala, da je umrl Liebknicht vsled strelov, oddanih od daleč in iz ozadja.

Habsburžani in Hohenzollerni so spravili svoj plen na Holandsko.

Haag, 19. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad. poroča: List „Haagsche Post“ javlja, da so spravili Habsburžani in Hohenzollerni svoj plen na Holandskem v varnost. Hohenzollerni imajo na Holandskem 16 do 20 milijonov mark, Habsburžani pa 100 do 110 milijonov kron.

Iz socijalističnega raja.

Berlin, 19. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad. poroča: Vlada je odredila zaplenbo premoženja voditeljev zvez Spartakovcev in njihovih žena. Berlinske banke so dobile povelje, oddati vladi vse račune in drugo premoženje, ki ga imajo od Spartakovcev.

Berlin, 19. januarja. (Lj. k. u.) Glasov. tisk. urad. poroča: V Düsselndorfu se vedno Spartakovci gospodari položaja. Meščansko časopisje ne sme izhajati. Centrumski list „Düsseldorfer Tagblatt“ je ustavljen za osem list „Düsseldorfer Nachrichten“ pa za tri dni. Ropajoč in razdevajoč se klatijo tolpe po mestu, gledališča so zaprta, mnogo tvornic miruje.

Volitve v nemško ustavodajno skupščino.

Berlin, 20. januarja. Danes so se vršile v vsej Nemčiji volitve v ustavodajno skupščino. Udeležba je bila velika. Vohlo je 80—90 odstotkov opravičencev. Volile so tudi ženske, ki so bile marsikje v večini. Volitve so potekle po dosedanjih vesteh v vsej državi mirno.

Poslanik Vesnić o londonski pogodbi ter našem sporu z Italijo in Romunijo.

Pariz, 20. januarja. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad. poroča: V ravno kar izišli prvi številki „Revue de Balcan“ pričbuje dr. Vesnić članek, kjer se o londonskem paktu in o romunski pogodbi glede Banata izraža nastopno: Izjavljam javno, da nas ti dve pogodbi nikaor preveč ne vežeta, prvič, ker imamo neomajno zaupanje v modrost in pravičnost naših zaveznikov in drugič, ker ti dve pogodbi slonita na napakah. Pri sklenitvi teh pogodb nismo bili prisotni: zato veljata samo za one, ki so ju podpisali. Ti pa nimajo pravice, določevati naše usode v času, ko smo se na njihovi strani borili lojalno in vdano. Ti pogodbi imata vse znake na sebi, kar jima jemlje veljavo pred mirovno konferenco, ki je odločena, de potrdi Wilsonova načela. Srbijo so mogli ugonobiti, toda nikoli ni omahovala; kajti vedela je, da pomenjajo njene žrtve nov svet svobode in pravičnosti. Zahtevamo le, kar nam gre po narobnostnem načelu, in proti tem principom se ne bomo nikdar pregrešili.

Zadnje vesti.

Prepovedan izvoz živeža.

Zagreb, 20. jan. (Izv. por.) Listi poročajo, da je minister za prehrano brzojavno ustavil nadaljno izdajanje izvoznice za živila iz Jugoslavije. Listi so mnenja, da je ta prepoved v zvezi z vednimi pritožbami iz Slovenije.

Poljsko poslaništvo se preseli v Belgrad.

Zagreb, 20. januarja. (Izv. por.) Poljski vojaški ataše v Zagrebu podpolkovnik Popeczni je odpotoval v Belgrad, ker je prestavljeno poslaništvo k centralni vladi.

Število delegatov za Državno Veče.

Belgrad, 20. januarja. (Izv. por.) V zadnji seji min. sveta je bilo definitivno odločeno, da bo število poslancev za Državno veče iz osvobođenih jugoslovanskih pokrajin znašalo 188. Na Hrvatsko, Slavonijo, Medžimurje in Reko pripade 62 delegatov, na Slovenijo 32, Istro 4, Dalmacijo 12, črnogoro 12, Hercego-Baranjo-Banat 24 in na Bosno-Berčegovino 24. Število delegatov za Državno veče iz osvobođenih pokrajin se zviša torej za 6. Zato se razmeroma poviša tudi število članov srbske narodne skupščine.

Mandati za Državno veče.

Zagreb, 20. jan. (Izv. por.) K razdelitvi mandatov za Državno veče pripominja glavno glasilo starčevićanec „Hrvat“, da število mandatov ne odgovarja številu prebivalstva. Zlasti ima premalo mandatov Dalmacija v primeri s Črno goro. Premalo mest ima tudi Istra.

Prepovedan list.

Belgrad, 20. jan. (Izv. por.) Jugoslovanska vlada je prepovedala pošiljanje ženevskega „Srbskega lista“ v ozemlje SHS. Kakor poročajo iz Ženeve, je list podpirala bivša avstro-ogrška vlada.

Uradni list kraljevine SHS.

Belgrad, 20. januarja. (Izv. por.) Ministrski svet je sklenil, da preneha izhajati dosedanj srbski uradni list „Srpske Novine“. Namesto njih začne takoj izhajati „Službeni list kraljevine SHS“. Glava službenega lista bo en dan sestavljen v cirilici, drugi dan v latinici. Tudi v stavku se bosta menjavali latinica in cirilica. Vse važne odredbe bodo tiskane v latinici, cirilici in slovenščini.

Poštna ravnateljstva.

Belgrad, 20. januarja. (Izv. por.) Ministrski svet je sklenil novo organizacijo poštne, brzojavne in telefonične službe v kraljevini SHS. Centralno vodstvo pripade ministrstvu. Cela država bo razdeljena na devet poštних ravnateljstev in sicer: Zagreb, Ljubljana, Split, Sarajevo, Temešvar, Belgrad, Niš, Skoplje in Cetinje.

Boji na Koroškem končani. — Določitev demarkacijske črte.

Ljubljana, 20. januarja. (Lj. k. u.) Narodna vlada je v svoji včerajšnji seji sklenila, da ne sprejme zahtev, ki so jih stavili Nemci v svojem ultimatumu z dne 18. t. m. Z ozirom na pogoje za premirje je bilo pričakovati, da bodo Nemci premirje odpovedali s 24urnim rokom. To so tudi hoteli storiti, vendar sta pa ameriška častnika, podpolkovnik Miles in poročnik King, ki sta bila pri posvetovanjih navzoča, nastopila proti obnovitvi sovražnosti, češ da so nepotrebne. Mirovna konferenca da se ne bo ozirala na trenutni vojaški položaj na Koroškem, ampak na narodnostne razmere. Predlagala sta, da se jima da pod pogojem ako šef ameriške misije za predpravo gradiva za mirovno konferenco na Dunaju, Coolidge, temu pritrdi, pooblastilo, da določita sama demarkacijsko črto za upravo na Koroškem. Peljala se bosta po Koroškem z avtomobilom v spremstvu enega zastopnika Slovencev in enega zastopnika Nemcev, preštudirala razmere na licu mesta in določila vsakemu narodu mejo upravnega ozemlja.

Obe stranki morata izjaviti, da ta meja nikakor ne prejudicira odločitve mirovne konference, da pa na vsak način mora veljati do sklepa miru in nima nobena stranka pravice, odpovedati premirje. Obe stranki sta temu predlogu ameriških častnikov pritrdili in o zadevi je že informiran tudi Coolidge. V zvezi s tem so vojaški zastopniki obeh strank sklenili pogodbo, da se izmenjajo vojni ujetniki, takoj ko se vzpostavi redni promet, istotako ujeti ranjenci, kadar bodo sposobni za prevoz. In zaporov izpuste obe stranki vse osebe, ki so bile osumljene vojninstva ali veleizdaje.

Besedilo ameriških predlogov.

Predlogi ameriškega podpolkovnika Milesa glede koroškega prepornega vprašanja se glase: Preden se krši premirje in preden se že upoštevana dežela prepusti brezkoristnim sovražnostim, predlagam s pridržkom, da se strinjajo s tem profesor Coolidge, načelnik naše komisije, kakor tudi kompetentna mesta obeh delov, ker sem preverjen, da sovražnosti nobeni strani v sedanjem prepornem vprašanju ne morejo pomagati, ker bodo končno veljavne meje med obema deželama določene v Parizu po velikih smereh in ne na podlagi sedanje zasedbe kakršnegakoli dela dežele po majhnih oboroženih oddelkih:

1. Da odpotujeva poročnik King in jaz na Koroško v spremstvu reprezentanta vsake stranke in da midva (King in jaz) po razmotritvi vprašanja na licu mesta določiva črto upravne meje.

2. Da obe stranki pred najinim odpotovanjem oddasta glede sedanjega prepornega vprašanja svoje pismeno pritrdilo k temu, da se bosta ravnali po najini določitvi demarkacijske črte in da bosta vzdržali obstoječe premirje z ozirom na to črto do odločitve po mirovni konferenci v Parizu. Nobena stranka ne imej pravice, odpoveati premirje s katerokoli pretvezo.

3. Naj se vsestransko uvažuje, da je po naju dveh določena demarkacijska črta samo provizorna, in sicer le za dobo mirovne konference in da na noben način ne določa, kje bo končno veljavna meja med obema deželama in da ne bo nobena stranka na kakršenkoli način prejudicirala v svojih v Parizu zastopanih zahtevah z ozirom na prihodnjo mejo.

4. Naj se ne določi noben nevtralen pas, in sicer zato, ker bi se tak pas v sedanjih razmerah ne mogel stražiti in ker bi mogla ta ali ona stranka pričakovati kršitev nevtralitete in bi nastale tako nadaljna nesporazumljenja, ne pa da bi se jim moglo izogniti.

5. Da se določi demarkacijska črta, kakor je omenjena v prvi točki, pri čemer naj bi se kar največ upoštevalo želje prebivalstva z ozirom na njih prihodnjo narodno pripadnost, zlasti pa na ta način, da se določi sedaj jasna, vsako pomoč izključujoča zemljepisna črta v svrhu končno veljavne določitve meje med obema vladama. Ker obstoja soglasje v tem, da ta črta ni končno veljavna meja, temveč le ločilna črta dveh uprav za sedanj dobo, je jasno, da ob njeni določitvi ni treba poizkušati prilagoditi jo vsem podrobnostim težavnega narodnostnega vprašanja, da mora po drugi strani ta črta uvaževati vprašanje v velikih potezah in zlasti, da je po prirodnih geografskih pogojih terena določena tako jasno, da ne more o tem nastati nobena zmota. Uporaba teh doslej določenih načel pri določitvi črte je pripuščena podpolkovniku Milesu in poročniku Kingu in njiju odločitev je končno veljavna.

Aprovizacija.

Meso na rdeče izkaznice B bo delila mestna aprovizacija v sredo, dne 22. t. m. in v četrtek, dne 23. t. m. v cerkvi sv. Jožefa. Določeni je tale red: v sredo, dne 22. t. m. popoldne od 1 do pol 2 štev. 1 do 200, od pol 2 do 2 štev. 201 do 400, od 2 do pol 3 štev. 401 do 600, od pol 3 do 3 štev. 601 do 800, od 3 do pol 4 štev. 801 do 1000, od pol 4 do 4 štev. 1001 do 1200, od 4 do pol 5 štev. 1201 do 1400, od pol 5 do 5 št. 1401 do 1600. V četrtek, dne 23. t. m. dopoldne od pol 8 do 8 štev. 1601 do 1800, od 8 do pol 9 štev. 1801 do 2000, od pol 9 do 9 štev. 2001 do 2200, od 9 do pol 10 št. 2201 do 2400, od pol 10 do 10 štev. 2401 do konca.

Kislo zelje za III. okraj. Stranke III. okraja prejmejo kislo zelje na zelena nakazila za krompir v sredo, dne 22. t. m. pri Jakopiču na Mirju. Določen je tale red: od 8 do 9 štev. 1 do 250, od 9 do 10 štev. 251 do 500, od 10 do 11 štev. 501 do 750, popoldne od 2 do 3 štev. 751 do 1000, od 3 do 4 štev. 1001 do 1250 od 4 do 5 štev. 1251 do konca. Vsaka stranka dobi 2 kg na osebo, kg stane 120 K.

Kislo zelje za IV. okraj. Stranke IV. okraja prejmejo kislo zelje na zelena nakazila za krompir v četrtek, dne 23. t. m. pri Jakopiču na Mirju. Določen je tale red: od 8 do 9 štev. 1 do 300, od 9 do 10 štev. 301 do 600, od 10 do 11 štev. 601 do 900, popoldne od 2 do 3 štev. 901 do 1200, od 3 do 4 štev. 1201 do 1500 od 4 do 5 št. 1501 do konca. Vsaka stranka dobi 2 kg na osebo, kg stane 120 K.

Najlepše darilo mladini
je povest slovenskega
dečka iz sedanje vojne

„Dore.“

Knjiga je lepo ilustrirana ter bo v mestu in na deželi vzbudila veliko zanimanje. Cena vezani knjigi je 350 K. Dobiva se v knjigarnah in v Zvezni tiskarni v Ljubljani, Marjini trg 8.

Darovi.

Naše uredništvo je prejelo:
Za Cankarjev spomenik: 1. P. 10 K mesto 11 vina gg. A-u in F-u. Do sedaj skupno 170 33 K.

Za srbske sirote: Jugoslovanski tržaški redarji za kontrolno potovanje 186 56 K. Malovrh Anton 196 K. Do sedaj skupno 2423 6 K.

Za naše bojevnike na koroški fronti: Ivan Majhen, poštar v Loškem potoku 50 K s pristavkom: Tudi jaz bi šel reševati naše Kosovo-Gosposveto, da sem za to. — Zuzenberške žene in dekleta 104 K. Do sedaj skupno 260 K.

Podpora za ubogo mater: F. Stupica, trgovina z železnino v Lj. 20 K. Lia pl. Gorup 20 K; neimenovana 5 K. Do sedaj skupaj 197 K.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Karbid od 100 kg naprej, v železno-pločevinastih zabojih, v vsaki množini, razpošilja točno proti predplačilu „Tvorica za dušik (d. dr.) v Rušah pri Mariboru“. — Nadaljnja pojasnila so pri omenjeni tvornici na razpolago. 10—8

Finisukanec po 400 in 1000 vatlov na lesenih špulah priporoča trdka Osvold Dobeic, Ljubljana, Martinova cesta 15. 10—7

Vinske sode transportne in hramne, kakovosti, velikosti sodov in cene na upravništvo pod „Vinski sodi“. 10—8

Bonbone vsake vrste po zmernih cenah dobavlja redno trdka Fran Medica, Ljubljana, Tržaška cesta 4. Postrežba točna in solidna. 30—8

Vsem ženinom in nevestam priporočam da se pri nakupu pohištva oglašite v zalogi pohištva, Vido Bratovž v Ljubljani, Marije Terezije cesta 13 (kolizej) in Stari trg 4. 7

Čokolada, čaj, kava, kavni nadomestek, sukanec, izboren esenc za čaj z rumom, srajce, blago za moške in ženske, perilo in drugo se ceno proda v skladišču „Balkan“, I. nadstropje, levo. 224 3—2

34 leten mož, oženjen in trezen, tačas službe kot: bančni sluga, skladiščnik ali inkasanti pri kakem večjem podjetju. Prevzame tudi zalogo pohištva. Zmožen je slovensčine in nemščine v govoru in pisavi, ter nekoliko laščine. Prijazne ponudbe pod „Poštenost“ 32 na upravništvo. 225 3—3

Iščem več gozdarskih hlapcev. Plačam dnevno, tudi nedelje in praznike, 15 kron. Hrano dobi v kantini po K 3:0 dnevno. Ponudbe je poslati na: A. Kajfež, Kočevje.

Izgubil sem službeni ročni kovček pri drž. kolodvoru ob tiru pri Tivoli. Kdor ga je našel se prosi, da ga prinese proti primerni nagradi v upravništvo. 234 2—1

Upravitelja išče društvo „Akademski dom“ za upravljanje Akademskega doma v Zagrebu. Prošnjam je priložiti običajne listine, ki dokazujejo zmožnost za tak posel. Ekonomsko izvežbani prosilci imajo prednost. Stanovanje prosto, event. tudi hrana; plača po dogovoru. Druga pojasnila pri osebnih zgiasitvi. Ponudbe takoj! Najkasneje do 27. t. m. — Tajništvo Akademskega doma, Ljubljana, Franciškanska ulica 2.

Izgubila se je v soboto, 18. t. m. na poti od gledališča do Elizabetne ceste boa. Pošten najditelj naj jo odda na Elizabetni cesti 7, I. nadstropje, proti dobri nagradi. 237 2—1

Mlad zobotehnik v kavčuku in tudi nekaj v zlatem delu izvežban išče službe pri kakem zobozdravniku ali zobotehniku. Ponudbe pod K. S. 235/3 na upravništvo tega lista. 240 2—1

Pasji hlev lesen, pol m dolg, 1 m širok, 1 m visok se po ugodni ceni proda. Pripraven je tudi za kuretino ali zajce. Beseljak & Rožanc, Frančevo nabrežje št. 5.

Vestno prodajaliko sprejem kot družabnico v trgovino. kupim mikroskop, oz. posamezne njegove dele in pisalni stroj. Ponudbe pod „do 1. februarja 1919“ na upr. „Jugosl.“ 230 3—1

Police (štelaše) se po ugodni ceni prodajo pri Beseljak & Rožanc, Frančevo nabrežje št. 5.

Sol za vsakovrstna živila v zameno. Cenj. ponudbe na upravništvo. 233 3—1

Erdal kremo priporoča trdka Osvold Dobeic, Ljubljana, Martinova cesta 15. 232 5—1

Par novih čevljev lepih, vrednih najmanj 300 kron. dam tistemu, kdor mi preskrbi za takoj ali za 1. marc 1919 stanovanje s kuhinjo, veliko sobo in s priključki v Spodnji Šiški. Naslov pove upr. „Jugoslavije“. 233 2—1

Predajalce za dnevnik Jugoslavijo sprejememo po vseh večjih krajih. Ker je dovoljena prosta kolportaza (svobodno razširjenje) sme naš dnevnik vsakdo prodajati. Agilnim osebam se nudi lep zaslužek. Prijazite se na upravništvo Jugoslavije. 10 7

Trgovski lokal z delavnico se išče za takoj na prometnem prostoru. Naslov pove upravništvo. 10—10

2 kg riža onemu, ki preskrbi meblovano ali nemeblovano sobo z električno lučjo in posebnim vodom blizo juž. kolodvora. Ponudbe pod „Železničar“ na upravništvo. 239 3—1

Slavnemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril v Gosposki ulici št. 16 fotografsko obrt, kjer bom izvrševal portretno fotografijo kakor tudi skupine, povečanje slik do naravne velikosti, razglednice vseh vrst, slike za obeske, legitimacije itd. Prevzamem tudi vsa amaterska dela. — Za obilno naklonjenost se priporoča Hugon Hübscher, fotograf. 236 2—1

Trgovska hiša

v Celju, Kolodvorska ulica št. 7 je na prodaj. Dalje se proda vinogradsko posestvo v Liseib, 40 minut od Celja oddaljeno, obstoječe iz okoli 2 oralov gozda za sekati, 3 oralov vinograda in sadonosnika.

Natančneje se poizve v Celju, Kolodvorska ulica 7. 221 3—3

Sveže baterije

ima v zalogi 223 3—3

F. K. KAISER, puškar
 Šelenburgova ulica 6.

Gostilna pri „Jurju“

Poljanska cesta št. 11.

Posrečilo se mi je kupiti večjo množino pristnega belega štajerskega vina. Čez ulico se bo točilo po 7 K 60 vin., v gostilni pa belo in rdeče po 8 K. — Dobi se tudi vedno

sveže pivo Göss v steklenicah.

Za obilen obisk se priporočata

Anton in Marija Jalen.

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina

Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

Razglas.

V nedeljo, dne 26. t. m., ob 2. uri popoldne

se bo prodajalo potom javne prostovoljne dražbe na licu mesta poleg pivovarne in orožniške postaje na Vrhniki

posestvo,

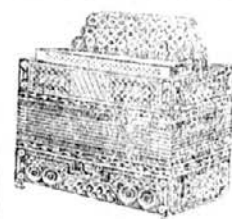
obstoječe iz velike, močno zidane stavbe, katera je zelo primerna za ureditev kakršnekoli trgovine, gostilne, večje obrti ali podjetja.

Za poslopjem prostorno dvorišče in krasen sadni vrt, ob vrtu teče Ljubljanska. Vodovod v hiši, tudi električna razsvetljava bo na razpolago. Poleg tega parcela 4 njive posejane s pšenico v izmeri cca 4000 m². Cenjeno v skupnem K 70.000, proda pa se tudi na željo kupcev njive posebej.

Resni kupci se vljudno vabijo na lice mesta. 206 8—4

Vizitnice lične in po nizkih cenah priporoča Zvezna tiskarna

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Alfonz Breznik

učitelj „Glasbene Matic“ in edini strok. dež. sodišča

Ljubljana, Kongresni trg št. 15
 (nasproti nunske cerkve.)

Največja in najposobnejša trdka in izposojevalnica klavirjev, pianinov in harmonijev. Velikanska zaloga vseh glasbenih instrumentov, strun in muzikalij. 167 24—2

Premogokop

in 24 oralov zemljišča je v bližini Celja

= takoj na prodaj. =

Preračunjeno je najmanj 800 tisoč ton črnega premoga. Najboljše naložen denar. Proda se samo Jugoslovonom. Poizvedbe pod naslovom „Premogokop“, pošta Rimske toplice. 220 5—3

Dražbeni oklic.

Lesene barake se bodo potom javne dražbe prodale in sicer:

Dne 24. t. m. v Ljubljani: a) na zemljišču Simona Praprotnika, Jenkova ulica št. 7, ležeče 3 barake; b) ob Martinovi cesti št. 3 in 5, 3 velike barake.

Dne 25. t. m. na Rožniku in v Rožni dolini: 3 barake.

Dne 27. t. m. na Vrhniki: 2 baraki.

Dne 28. t. m. v Litiji—Hotiču: več lesenih barak.

Dne 29. t. m. v Žabnici pri Škofji Loki, tik želez. postaje: 1 baraka.

Dne 30. t. m. na Primskovem pri Kranju: 1 baraka.

Kupnino je položiti takoj v gotovini. Komisija se snide vsak dan ob 9. uri dopoldne na licu mesta.

V Ljubljani, dne 20. januarja 1919.

Za vodstvo stvarne demobilizacije: **Jelenc, stotnik.**

Priporočamo sledeče knjige:

Dr. Ivan Lah: „DORE“. Povest slovenskega dečka iz sedanje vojne
 Cena vez. 3-50 K

Milan Pugelj: „MIMO CILJEV“. Novele. Vez. 4-50 K

Cvetko Golar: „KMEČKE POVESTI“. Sedem zanimivih povesti iz kmečkega življenja. Vez. 4-50 K

Jakob Dolinar: „IZ DEVETE DEŽELE“. Predpustna igra o naprednem carju in parlamentu. Broš. —60 K

Mrs. Hungersdorf: „SNAHA“. Roman irske deklce iz najvišjih krogov angleške aristokracije. Broš. 3—K

Anton Pesek: „SLEPA LJUBEZEN“. Ljudska igra s petjem v petih dejanjih. Broš. 2—K

A. Sirowý in A. F. Herd: „NAUK O SERVIRANJU“. Pomožna knjiga za praktični in teoretični pouk na nadaljevalnih šolah gostilničarske in hotelirske obrti in za samouke. Vez. 8-50 K

Manica Komanova: „ŠOPEK SAMOTARKE“. Zbirka novel. Cena broširani knjiži K 3-20, vez. 4-60 K

Azov in Tefft: „HUMORESKE“ Zbirka ruskih humoresk, satir in grotesk. Cena Broš. K 3—, vez. 4-50 K

Abditus: „PROBLEMI MALEGA NARODA“. Cena 2—K

„KURENTOV ALBUM“. Humoristični almanah s slikami 4-20 K

Ferd. Seidl: „RASTLINSTVO NAŠIH ALP“. Prispevek k spoznavanju slovenske zemlje. Vez. 7—K

Pošljamo te knjige poštne prosto, če se denar naprej pošlje. Poizvelje stane 82 vinarjev in je torej najbolje, če pošljete denar za knjige v naprej.

Upravništvo „Jugoslavije“

v Ljubljani, Marijin trg 8.